

I ve la mort i ve la vida
I el piafar de les constel·lacions
És la dèbil traducció d'anhel·s més purs
Cavalls que s'han reclòs al nostre palmell
Mentre gira el món al teu voltant
I les blanques crineres s'ofereixen
En sacrifici.

Vosaltres exigiu un cel més ample
Però sabeu en el més íntim
que no us atrevireu mai a passejar-hi
amb les cavil·lacions de Hamlet.
Allí va el príncep boig, endormiscat
A dalt del carruatge del seu dubte.
Amb ell vaig jo, amb ell vas tu.

Cap estrella errant en un cel lacti,
Cap monstre marí a l'aguait d'un naufragi,
Cap enveja servida al vapor
Podria rivalitzar amb la teua pal·lidesa.
Mentre tots esperen prodigis
Tu sola cuses amb fil de saba.
Et creixen els arbres i hi instaures

El pervindre convuls de l'univers.